

Carolly Erickson

Zarinaens datter

Oversat af Marie Kopp

323 sider

Forlaget Punktum

Udgivet: 13.04.2011

Sjældent har royale drab skabt så megen litteratur og så mange gisninger som mordet på zar Nikolaj og hans familie i 1918. I flere romaner – og også i virkeligheden – er man stødt på Anastasia-syndromet – altså at den yngste af zarens fire døtre af en eller anden grund skulle være undsluppet bolsjevikkerne og pludselig dukker op og gør krav på arv og påskønnelse. Bedst kendt er nok tegnefilmen fra Twentieth Century Fox og romanen af Mary Higgins Clark - men for få år siden blev det fastslået, at hele zarens familie blev dræbt dengang og dermed også Anastasia. Det ødelagde Anastasia-syndromet som mulighed. Til gengæld er der her en anden: At den næstældste datter, Tatjana, i zarfamiliens sidste dage bytter plads med sin veninde og i virkeligheden forsvinder med sin elskede til Canada, hvor de lever relativt lykkeligt til deres dages ende.

Tatjana er denne romans hovedperson og den der gengiver begivenhederne, nogle af dem historisk korrekte og en større del fri fantasi. Bogens essens er Tatjana og søstrenes barndom og deres umådeligt strenge (danskfødte) farmor, der går ind for at unge piger med sløset holdning skal gå med et særligt torturinstrument af et jernstativ fire timer dagligt – et instrument hun angiveligt har medbragt fra Danmark! Også Rasputin, præsten der kan helbrede lidt af hvert og dæmpe zarinaens bekymring for sønnen, er velbeskrevet og i øvrigt ikke uden lighed med Alan Rickmans hovedrolle i filmen *Rasputin*.

Romanen omfatter også klip af verdenssituationen, men generelt er det en ok roman om en ung pige og hendes blik på en verden i forandring.

Birte Strandby – Bogvægten.dk